

199 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 10.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Make!

Några rader vill jag nu i största hast skriva, för att du ej måtte vara orolig för oss, som alla äro vid god helsa.

10 Nu har jag åter börjat att lefva på nytt, då jag fick veta att du är frisk, min oro var bra stor förut. Den 6:te om Tisdagen fick jag tvenne bref, på samma gång, det ena brefvet har säkert fått ligga på postkontoret i Helsingfors, ty här har det ej funnis. Ditt tredje bref fick jag om Fredagen, och kanske om lyckan är god, får jag om Tisdagen det fjerde. Tack Älskade Make att du så ihåg kommit mig, och förlåt att jag varit så otålig, men jag håller ju så grufligt mycket af dig, så att tanken på, att jag skulle förlora min enda Älskade vän, gjorde mig tröstlös. Gud vare tackad, som låtit allt gå bra med dig.

20 Calle har med sin läsning varit mycket bra, och också annars här hemma uppfört sig bra, utom en liten ledsamhet, som han ändå öppet bekände, jag är ändå mycket nöjd att han bekände, och förlåter honom gärna, du måste äfven detsamma, och inte säga honom något derom. Var nu inte orolig, ty allt är bra i hemmet,

I morgon skrifer jag till dig et längre bref.

Om du kommer att resa genom Bårgå, så tala vi Fru Borenius, eller om du har någon annan som du kan besvara. Jag har så svårt att här få stickat åt Barnen, bommols strumpor, och om det gick ann att där få stickat, et dussin åt hvardera, så skulle vi få dem på vå<r> genomresa, ty jag kan o<möj>ligt vara dem förrutan. Skrif åt mig om det går an. Farväl nu Älskade Make.

Gud vare med dig.

30

Din Jeanette.

Den 10:de November.

200 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 12.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

H:fors den 12 November.

Älskade Maka min!

40

Dina bref äro i min saknad min stora glädje, och jag väntar på postdagarne såsom på högtidsdagar. Förlåt Älskade min, att jag med några dagar förlängt Din oro, då jag försummade första post efter min hitkomst. Det är dock nu förbi, och Du har väl fått tre mina bref. Lika många har jag af Dig. Men ett bref i veckan börjar blifva mig för litet. Är Du riktigt snäll, så skrifer Du två gånger.

50 Gud löne Dig, ljufva Maka, för Din kärlek. Hvarje ord derom är mig en lycka. Och Du hushållar dock så med tecknen till tillgifvenhet, när jag är Dig nära, och en blick i Ditt hjerta får jag så sällan göra? Du vill icke, att jag skall resa, och blott när jag är borta, får jag veta något, om hvad Du känner och tänker! Du vet dock, huru lycklig det skulle göra mig att veta, hvad i Ditt hjerta föregår, att känna det som mitt eget; och Du har väl sjelf funnit att Dina bref gjort mig lugnare och lyckligare för hvarje gång, jag återvändt till Dig. Tänk då icke, att min önskan, att engång se Ditt hjerta öppnare, bevisar mindre tillgifvenhet. Hvarföre

skulle jag väl önska det, om icke af kärlek till Dig, om jag icke på Din genkärlek, på Dina kärleksfulla, omsorger, på medvetandet om Din själsutveckling byggde mitt lifs lugn och lycka. Du har nog erfårit det själf; att Du för hvarje gång, jag förglömmar mig och handlar annorlunda, än jag borde, Du känt bedröfvelse öfver att icke ega en fullkomligare make, som Du i allt kunde gilla och älska. Så söker äfven jag nya anledningar, att älska Dig, och glädes öfver allt det goda, jag hos Dig ser, derföre att jag så får ökad anledning att älska Dig, eller rättare finner orsaken till den stora svaghet, jag för Dig känt och känner. Då Du är mig mera, än allt i verlden, så gör det mitt hjerta godt att finna, att också ingen annan qvinna kunnat vara mig, hvad Du är. Ja, älskade, ljufva Maka, jag älskar Dig med hela min själ så ömt, så innerligt, och det gör mitt hjerta så godt, då jag finner, att denna min kärlek för hvarje dag tillvexer, att den blir lugnare och innerligare, något mera, än endast svagheten för en ung qvinnas omfamningar. Ty jag vet då, att tiden och ålderdomen icke medföra tomhet i hjertat, utan göra mig Dig och lifvet allt kärare. Jag känner det äfven jag, att det för hvarje gång blir mig allt tyngre att lefva skild från Dig, och jag saknar Dig i hvarje ögonblick. Sjelfva mitt otåliga lynne för hvarje gång jag skall begifva mig på färd, må Du anse för ett tecken till den oro, skilsmessan väcker i min själ. Jag blyges att säga det; men jag fruktar hvarje gång att icke få återse Dig, mitt hem, våra barn. Lycklig Du, som har barnen kring Dig och icke nödgas sakna allt. Må Du också aldrig få pröfva den oro, den saknad, jag får lida, då jag nödgas lefva skild från eder alla. Som på en lugn hamn efter bekymren tänker jag på den tid, då jag har er alla här, och då vi hafva vårt nya bo i ordning. Du skall se, att jag icke lätt skall lockas derifrån ens på dagar, dagar och timmar.

Kyss barnen alla ömt från mig och påminn dem om mig. Säg Calle, huru det gläder mitt hjerta, att höra godt om honom, och att jag saknar honom liksom de andra barnen och i honom väntar min ålderdoms stöd och tröst.

Rum för oss har jag redan hyrt. Jag måste dock taga hela sex rum; men fick dem till samma pris som eljest fyra. De äro glada stora rum, fönstren mod söder, och allt är inredt på det bekvämaste. Möbler har jag beställt. Litet husgeråd skall jag köpa upp, så att allt är färdigt till Julen. Småningom få vi sedan fylla, hvad som ytterligare kan behövas. Kökspiga har jag ännu ej fått; men skall städsla en sådan, att bo i rummen, så att vi genast kunna stiga in i egna varma kamrar.

Du får se, med hvilken vänskap här alla skola mottaga Dig. Josefina K<ellgren> har varit snäll och skrivit om Dig till Tengströms. Jag just håller af henne derföre.

Adjö, ömt älskade ljufva Maka. Tusen varma kyssar. Finge jag åter snart hvila vid Ditt hjerta och der domna bort från allt lifvets tråk och bekymmer! Jag längtar till Dig utsägligt. O det blir så lycksaligt, att åter få vara hos Dig, se Dig höra Dig, ömt omsluta Dig, aldrig mera skiljas. Lef väl, lef väl! till vårt glada snara återseende. Din saknande trogne Make

J. V. S:n

P. S. Helsa Pappa och små flickorna. Med Hyvärinen sände jag ett ur och en kage hvassbuk. Pappa bör betala samma forlön, som Aschan betalar. När jag kommer, skall jag medföra utsöktare hvassbuk och öfriga requisitioner. Kanske är jag hemma efter två veckor. Begär ofta Pappas häst, att åka ut. Låt barnen följa med i vackert väder.